

ГЛУПАЦИ.

Еднажъ нѣколко глупаци трѣгнали на ловъ. Тѣ взели кросна вмѣсто пушки, а вмѣсто ножове — бухалки. Царвулитѣ имъ били отъ решето.

Вървѣли какво вървѣли, стигнали въ една гора и седнали да си починатъ. Както почивали, тѣй заспали.

Презъ туй време миналъ покрай тѣхъ пѣтникъ. Той ги погледалъ, погледалъ, па имъ избръсналъ брадитѣ.

Глупацитѣ спали, колкото спали, и кога станали не могли да се познаятъ. Почнали да се питатъ единъ други:

— Бре ние ли сме или не сме ние?

— Ако сме ние, де ни сж брадитѣ?

Най-после единъ отъ тѣхъ казалъ:

— Хайде да отидемъ въ село и да питаме женитѣ.

И другитѣ се съгласили. Трѣгнали и отишли въ село. Наизлѣзли да ги срещнатъ женитѣ имъ, а тѣ почнали да ги питатъ:

— Жени, де ви сж мжжетѣ?

— На ловъ отидоха.

— Отъ какво имъ сж царвулитѣ?

— Отъ решето.

— Ха, ние сме!

— А отъ шо имъ сж пушкитѣ?

— Отъ кросна.

— Ха, ние сме бре!

— А отъ шо имъ сж ножоветѣ?

— Отъ бухалки.

— Ха, туй то — ние сме!

— А бради имаха ли?

— Имаха.

— Тю-ю, не сме ние бре!

И глупцитѣ се върнали назадъ. Ходили, питали, разпитвали, дали сж тѣ, или не сж тѣ. Брадитѣ имъ порасли, но царвулитѣ имъ се скжсали, и тѣ ги хвърлили.

Върнали се пакъ при женитѣ си и запитали:

— Жени, имаха ли бради мжжетѣ ви?

— Имаха.

— Ха, ние сме бре.

— А царвули имаха ли?

— Имаха.

— Тю-ю, не сме ние бре! — И трѣгнали пакъ да си търсятъ царвулитѣ.